

דעם רבינ'ס

איכס

איינערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

דער ריינער קוואל

פופציג טויערן

מיר שטייען שוין אין חודש אלול, יעדער איד זוכט פון טיפן הארץ א וועג ווי אזוי צו תשובה טון. דער רבי, אין זיין הייליגן ספר לקוטי מוהר"ן (תורה ע"ג חלק ב') גיבט אונז א זיסע, פראקטישע עצה דערצו: "ווער עס וויל זוכה זיין צו תשובה זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן תהלים, ווייל זאגן תהלים איז א סגולה אויף תשובה."

ווען א איד וויל תשובה טון איז דא פופציג טויערן פון תשובה. ניין און פערציג טויערן קען יעדער איד משיג זיין און דערגרייכן. אבער דעם פופציגסטער טויער איז דער טויער וואו דער אויבערשטער אליין טוט תשובה אזוי ווי עס שטייט אין פסוק "שובו אלי ואשובה אליכם", קערט זיך צו מיר און איך וועל זיך קערן צו אייך. דער רבי זאגט אז תהלים זאגן איז גורם אז אפילו איינער וואס האט נישט קיין התעוררות צו תשובה אדער ער ווייסט נישט אין וועלכע טויער ער דארף אריינגיין ווען ער וויל תשובה טון, אדער עס קען גאר זיין אז דער טויער וועט זיין פארמאכט, קען ער דורך זאגן תהלים וויסן וועלכע שער פון תשובה געהערט צו אים צו קענען עפענען דעם טויער. דערפאר איז א גרויסע זאך צו שטענדיג עוסק זיין באמירת תהלים בפרט אין חודש אלול און עשרת ימי תשובה.

ר' נתן ברענגט אין זיין הייליגן ספר לקוטי הלכות

(ערה ד' אות ט"ז) אז ספר תהלים איז געשריבן געווארן מיט אזא רוח הקודש, אז ס'איז נישט דא א מענטש אויף דער וועלט פון די העכסטע מדרגה ביז דער נידריגסטע מדרגה, אפילו דער גרעסטער בעל עברה וואס קען זיך נישט טרעפן אין דעם ספר תהלים.

אזוי אויך דעם רבינ'ס ספרים האבן א כח אריינצוברענגען שטארקייט און פעסטקייט אין יעדן איד פון דעם גרעסטן ביז דעם קלענסטן אין יעדע מענטש אין יעדן פלאץ. דער הייליגער רבי האט אויך זייער מפליג געווען צו זאגן תקוה זוהר. עס ווערט געברענגט אין ספר "כוכבי אור" בשם ר' נתן אז צו זאגן דעם רבינ'ס ספרים דאס הייסט לקוטי מוהר"ן ספורי מעשיות, ספר המדות מיט שיחות הר"ן, איז מסוגל אזוי ווי זוהר הקדוש. אין טאקע אין אלע דורות האט מען געזען אז קליינע קינדער זענען שוין געווען בקי אין ספר המדות אויף אויסענווייניג און אזוי אויך אין ספורי מעשיות וכו'.

לאמיר זיך באנייען מיט א פרישקייט צו זאגן תהלים און אויך דעם רבינ'ס ספרים. דער רבי האט זיך אנגערופן: "איך בין דאך אן אוצר פון יראת שמים פארוואס זוכט עטס מיר נישט?" דער אויבערשטער זאל העלפן און אננעמען אונזער געבעט, און זאל אונז פארשרייבן בספרן של צדיקים גמורים.

א כתיבה וחתומה טובה

אין שום יארש

איך וויל נעמען די געלעגנהייט צו באדאנקען פאר דער הערליכער גליון וואס קומט ארויס וואך איין וואך אויס און קיין אפּשטעל. דער גליון באלייכט אינגער גאנצע שטוב.

דאס מאל האב איך א מעשה וואס איך ווייס טאקע נישט ווי אזוי ס'איז ווירקליך פארגעקומען. די וואס וועלן עס ליינען וועלן זיכער האבן אסאך קשיות אבער ס'איז דא נאר איין ענטפער: דער אויבערשטער האט א השגחה אויף יעדע זאך וואס קומט פאר אויף דער וועלט און ער הערט אויס די תפלות פון א בשר ודם.

די מעשה האט זיך נישט היינט אנגעהויבן נאר פאר אסאך יארן צוריק ווען אונזער קרוב האט לאנגע יארן אויסגעווארט צו געהאלפן ווערן מיט קינדער. דאס אליין איז א מעשה פאר זיך וואס פאסט זיך אריין אין דעם רבינ'ס ליכט. דאס פארפאלק האט נישט אויפגעגעבן נאר זענען אלץ ארוםגעגאנגען צו קברי צדיקים. יעדן צווייטן טאג ביי אן אנדערן ארט: פון קבר שמואל הנביא צו קבר שמעון הצדיק, קבר רחל, קברים אין צפת און טבריה. וואו אימער אין ארץ ישראל עס געפונט זיך א מקום פון א צדיק האט ער אויסגעקאכט מיט תפלה און זיכער האט ער נישט אויסגעלאזט רבי שמעון און אלס ברסלב'ער איז ער פיל געפארן צום רבי'ן קיין

אומאן. איבעראל האט ער אויסגעגאסן זיין הארץ צום רבונן של עולם אז ער זאל זוכה זיין צו זרע של קיימא.

אין א טאג איז די גאנצע בית המדרש איבערגעקערט געווארן מיט די איבערראשנדע נייעס אז ר' נתן האט געבוירן א מיידל. יעדער האט זיך געפריידט מיט די גליקליכע ענדע, אז נאך אזויפיל יארן פון תפלות האבן זיי זוכה געווען צו א געזונטע קינד. ר' נתן האט געשיינט פון גליק. אצינד קען זיך דאכטן אז ר' נתן האט אויפגעהערט צו גיין צו קברי צדיקים, א נעכטיגן טאג, די פאלגנדע באזוכן זענען געווען אויסגעקאכט מיט הודאה אויף די טייערע מתנה וואס דער אויבערשטער האט אים געשאנקען.

ר' נתן האט געמאכט דעם לאנגן וועג קיין אומאן מיט די קליינע בעיבי אפצוגעבן א שבח והודאה פאר אויבערשטן און זיי האבן ווייטער געבעטן און מתפלל געווען פאר א בן-זכר. ווען דאס מיידל איז געווען אביסל מער פון א יאר אלט איז דער עולם נאכאמאל דערפרייט געווארן מיט די צווייטע בשורה טובה: ר' נתן האט געבוירן א יונגל בעיבי. יעדנ'ס הארץ איז פול געווארן אויף ר' נתנ'ס גאנצע שמחה, אצינד האט ער שוין א יונגל און א מיידל.

ר' נתן מיט זיין פרוי האבן זיך אביסל אפגערוט פון די שמחה און ווען די בעיבי איז שוין געווען קוים א חדש אלט האבן זיי ווידער באנייט זייער באזוכן ביי קברי צדיקים צו לויבן און דאנקען אויף די מתנות. דאס מאל האבן זיי געמאכט א נסיעה קיין מירון צו באדאנקען פאר רבי שמעון אויף דעם וואס ער האט זיך געמיט פאר זיי.

געהאלפן אז ער האט אים געגעבן דעם טעלעפאן
נומער פון דער אויפזעער וואס קוקט איבער די
אויגעלעך פון מירון.

ר' נתן האט אנגעקלינגען און יענער האט אים
פארשפראכן אז ער וועט איבערקוקן די אויגעלעך
אפשר ווער ער עפעס קענען מחדש זיין.

אפאר מינוט שפעטער קלינגט ער צוריק און ער
זאגט אז ער זעט טאקע ווי ר' נתן לייגט צאם דאס
וועגל ווען פון אונטן גליטשט זיך ארויס א בילדער
מאכער. ער זעט ווייטער ווי ר' נתן גייט אריין אין
קאר און פארט אנוועק ווען זיין אויזר בלייבט ליגן
פארשעמט אויף דער ערד. א מינוט שפעטער
קומט אן א צווייטער איד. ער גייט ארויס פון קאר
פאר א האלבע שעה צום קבר פון ר' שמעון און
קערט ער זיך צוריק צו זיין קאר. יענער זעצט זיך
אריין אין הייבט אן ארויספארן און אופססס, ער
טרעט איבער דעם בילדער מאכער. ער שטעלט
אפ דעם קאר, קומט ארויס און בייגט זיך אראפ
צו זען אויף וואס ער איז אריבערגעפארן. ער
הייבט אויף דעם בילדער מאכער און פארט אנוועק
דערמיט.

אקעי, דער בילד וועט אביסל אויסגעקלארט. דער
אויפזעער וואלט געקענט זאגן עד-פאן, כ'האב
שוין געטון מיינ'ס, אבער ניין, ער איז געגאנגען
ווייטער מיט זיין חסד. ער האט אראפגענומען
די נומער פון לייסענס און פרובירט נאכצוגיין
דעם קאר. ער איז אנגעקומען צו א פירמע וואס
דינגט ארויס קארס און יענער האט אפגעווארפן
דעם פאקט אז די קאר איז געפארן אין צפון. זיין
קאר איז געפארן נאר קיין ירושלים. "איך קען
דיר גארנישט העלפן און זיכער מעג איך נישט
ארויסגעבן קיין אינפארמאציע פון קליענטן אן

אפגעדאוונט און זיך אפגערוט פון לאנגן וועג
האבן זיי צאמגענומען די צוויי בעיביס און זיך
מסדר געווען צוריק אהיימצופארן. מען האט
פלאצירט די בעיביס אין קאר און ויסעו, מען
פארט. אנקומענדיג אהיים ווען מען האט מסדר
געווען די געפעק האט מען באמערקט אז די
קאמערע [בילדער מאכער] איז נישטא.

וואו קען עס זיין? ס'איז קלאר געווען אונטער
די וועגל. ר' נתן האט קלאר געדענקט אז ווען
ער האט צאמגעלייגט דאס וועגל האט ער עס
געזען פון אונטן, אבער אצינד איז עס געלם. דאס
איז געווען א טייערע אבידה. זיי האבן געהאט
הינדערטער בילדער פון די צוויי ליכטיגע אוצרות
וואס דער אויבערשטער האט זיי געשאנקען. און
די אפאראט אליין איז געווען גאר גאר א טייערע
וואס זיי האבן באקומען אלס מתנה צו די חתונה.

וואס טוט מען יעצט? זיכער מאכט מען תפלות.
דאס איז די ערשטע השתדלות, דאס צווייטע
און לעצטע... ערגעץ אינצווישן קען מען טון א
קליינע פעלה. ר' נתן האט אנגעקלינגען א בחור
וועלכער איז פונקט דארט געווען אין יענע צייט
און אים געבעטן צו ארויסגיין צום פארקינג לאט
אויפצויווכן די בילדער מאכער. נאך אפאר מינוט
קלינגט יענער צוריק אז ער האט איבעראל געזוכט
און דאס נישט געפונען.

וואס ווייטער? תפלה. הודאה. תפלה. הודאה.
ר' נתן האט איבערגעלאזט מעלדונגען אויף אלע
טעלעפאן ליניעס פון מירון. ער האט געקלינגען
דער השבת-אבידה אויפזעער וועלכער האט גוט
איבערגעקוקט איבעראל אבער נישט געהאט קיין
פאזיטיוון ענטפער, נאר אזויפיל האט ער אים יא

ווען ער האט געהערט אז דער אייגנטומער פון די בילדער מאכער רופט איז ער געווארן איבערראשט אויף די געוואלדיגע השגחה פֿרטיט.

ער האט דערצייילט אז ער איז געהעריג איבערגעפארן דעם בילדער מאכער און ווי שאקירט איז ער געווארן באַמערקנדיג אז נאָך אזא עקסידענט איז עס נאָך געבליבן גאַנץ אומגעשעדיגט!

דאס מוז זיין פון אן אפֿגעהיטענער אייגנטומער, האט ער געקלערט צו זיך. איך מוז דערגיין ווער דאס איז. ער האט פֿרובירט צו עפֿענען די בילדער מאכער און זוכן פֿרטים אָבער אָן ערפֿאלג. ער פון זיין זייט האט אויך מתפלל געווען אז ער זאל זוכה זיין צו מקיים זיין די מצוה פון השבת-אַבידה. און דא האט דער אויבערשטער געפֿירט אז מען זאל טרעפֿן די פֿרטים פון זיין קאר. ער האט געזאָגט אז ער ווייסט נישט פֿאַרוואס אָבער די באַהערדע האָבן אלץ פֿראַבלעמען צו געפונען פֿרטים אויף זיין קאר, דערפֿאר איז מען קודם בטעות אַנגעקומען צו אַ פֿירמע וואס דינגט אַרויס קאַרס אָבער צום סוף, נאָך פול זוכעניש האט יענער פון צפת יא מצליח געווען אַרויפצוקומען אויף זיינע שפֿירן.

באַמערקונג: ס'איז אַ שיינע מעשה, ס'איז זיכער באַשערט געווען פֿאַר ר' נתן די אלע עגמת נפש און די תפלות וואס דער אויבערשטער האט געוואלט אַרויסקוועטשן פון אים.

אָבער דער רבי זאָגט אז מיט אַביסל מחשבה קען מען פֿאַרמיידן אַסאַך פֿראַבלעמען. אויף אַ טייערע אַרטיקל לייגט מען אַרויף אַ נאַמען און טייערע אַרטיקלען ווי צירונגען, געלט אד"ג לייגט מען נישט אַריין סתם אין אַ רענצל, טעשער אַדער וועגל נאַר מען היט דאס אַפֿ פֿאַרזיכטיג.

קיים באַשטעטיגונג פון די העכערע פֿענסטערס. "דו קענסט פֿאַרגעסן פון דאס טרעפֿן," האט דער אויפֿזעער געזאָגט אויפֿריכטיג. "א מענטש טרעפֿט אַ בילדער מאכער איז נישט מער ווי פשוט אז ער פֿאַקט זיך דאס אַריין אין טאַש און טראָגט זיך אַפֿ." "וואס הייסט?" האט ר' נתן נישט פֿאַרשטאַנען. "ווען מען טרעפֿט עפֿעס וואס איז נישט דינס זוכט מען אויף דעם אייגנטומער."

"נע, דאס איז נאַר ביי די חרדים. ביי אַנדערע איז נישטא אַזאַ מין באַגריף..."

נאָך עפֿעס אויף וואס צו דאַנקען אז מיר האָבן אַ תּוֹרָה.

פון דא און ווייטער וואלט שוין ר' נתן געקענט אויפֿגעבן האפֿענונג און אפֿילו אויפֿהערן צו מתפלל זיין. אָבער נישט אזאַ איינער פון ר' נתן וועט הייבן הענט. ער קען שוין טאַקע גאַרנישט טון אָבער דער אויבערשטער האט נישט קיין פֿראַבלעם אים היינט אפֿצוגעבן זיין אַבידה.

נאָך שבת באַקומט ער אַ טעלעפֿאן רוף פון אַן אויפֿזעער אין די סעקיוויטי אפֿטיילונג פון צפת. "איר האט פֿאַרלוירן אַ בילדער מאכער?" פֿרעגט אים יענער.

"יא,"
"דא האט איר די פֿרטים פון יענעם. ער וואוינט אין אור עקיבה. קלינג אים אָן."

וואס-ווען-וואו? ר' נתן איז געווען שאַקירט. זעט אים אז דורך דעם אויפֿזעער פון מירון האט דער פון צפת באַקומען די נומער פון לייסענס און ער האט מצליח געווען צו טרעפֿן פֿרטים פון דער בעל הבית פון יענעם קאר.

ר' נתן האט זיך גלייך פֿאַרבינדן מיט יענעם איד.

געווארן א רבי בני רבי צבי הירש

און צוואנציג ביז זיבן און דרייסיג - דערקענט מען גוט!
דער רבי האט זייער אסאך געפאסט, אין איין יאר
האט דער רבי געפאסט 'אכצן מאל פון שבת צו שבת'
- אין איין יאר! יא, איז ער געווען אויסגעדארט און
אויסגעטרקענט - אן יונגערמאן איז ער געווען, און ר'
יודל איז געווען א רבי אין דאשיב, פון ר' יודל איז דא
אסאך צו רעדן!

דער עיקר איז אז דער ר' יודל איז מקורב געווארן צום
רבי'ן! ווי קען מען דאס פארשטיין?! אז א מענטש וואס
איז געווען א תלמיד ביי ר' פנחס קאריצער, וואס ר'
פנחס קאריצער איז געווען ווייסן מיר דאך אז דער רבי
האט געזאגט אויף אים: "אז ער איז געווען א שטיק צייט
א 'חד בדרא'! דער רבי האט געזאגט צו ר' יודל'ען;
"וואויל זענען די אויגן וואס האבן געזען ר' פנחס'ן!" ר'
יודל איז דאך געווען זייער א תלמיד - "וואויל זענען די
אויגן וואס האבן געזען ר' פנחס'ן!"

קען מען דאך פארשטיין ווי אזוי ער האט דערקענט
דעם רבי'ן! ער האט אזוי דערקענט דעם רבי'ן אז ער
האט געזאגט: "ווי קען מען זיין פון א רבי'ן אזוי ווייט?!"
ר' יודל ער האט געוואוינט אין דאשיב, דאשיב איז לעבן
אוימאן, און צום שטאט מעדוועדיווקע איז דאס ווייט,
האט ער געזאגט: "ווי קען מען זיין אזוי ווייט פון א
רבי'ן?!" איז ער ארויס וואוינען קיין מעדוועדיווקע, און
ער האט געוואוינט מיט'ן רבי'ן אין איין שטאט, און ער
פלעגט אריינגיין צום רבי'ן יעדן טאג!

המשך קומענדיגע וואך בעו"ה

דער הייליגער רבי איז ארויסגעגאנגען וואוינען צום
שטאט מעדוועדיווקע ביי אכצן יאר. יענעם צייט האט
מען צוגענומען פון רבי'ן זיין חדר מיוחד, איז דער רבי דאן
ארויסגעגאנגען פון זיין שווער'ס שטוב. ביי אכצן יאר איז
ער שוין געווארן א רבי.

דארט אין שטאט מעדוועדיווקע, האבן אנגעהויבן
מקורב ווערן צום רבי'ן די גרויסע תלמידים, ר' אהרן
דער רב פון ברסלב, ר' יודל, דער טירהאוויצער מגיד, זיי
זענען אלע מקורב געווארן צום רבי'ן אין די יארן, וואס
ס'האט זיך אנגעהויבן פון נאך צוואנציג יאר פון רבי'נס
לעבן, איז די תק"ו יארן.

דער רבי איז אלט געווען - ווען ער איז געפארן אויף
ארץ ישראל - זעקס און צוואנציג יאר, און דאס וואס מיר
רעדן איז נאך געווען אסאך פאר ארץ ישראל, דער רבי
איז דעמאלטס אלט געווען צוואנציג יאר אדער איין און
צוואנציג יאר, איז שוין דער רבי דעמאלטס געווען אזוי
גרויס אז ער האט שוין מקורב געווען אנעלכע גדולים.

איינער פונעם רבי'נס נייע תלמידים איז געווען א תלמיד
ביי רבי פנחס קאריצער, זיין נאמען איז אויב באקאנט, ר'
יודל - ער איז געווען א תלמיד ביי ר' פנחס קאריצער.
ר' פנחס קאריצער איז נפטר געווארן יאר תקנ"א, און
ביז דעם יאר איז ר' יודל געווען א תלמיד ביי ר' פנחס
קאריצער, נאכדעם איז ער געווארן מקורב צום רבי'ן,
און ער איז געווען עלטער פונעם רבי'ן מיט 'פופצן
יאר'. דער ר' יודל איז אלט געווען דעמאלטס זעקס און
דרייסיג צו זיבן און דרייסיג יאר, און דער רבי איז געווען
א יונגערמאן פון איין און צוואנציג - צוויי און צוואנציג
יאר, און ביי די יארן זעט זיך גוט אן א חילוק פון צוויי

לעבודא און לעשרה

פון קבר רבי אלעזר און זיך

גענומען מתפלל

זיין מיט

בכיות. ר'

שמואל

אויפ'ן

צווייטן

זייט ביי

די מענער

האט אויך

איינגעריסן פאר

איר רפואה. פלוצלונג

האט זיך דאס קינד אנגעכאפט ביי די

גראטעס און זיך געשטעלט אויף די פיס.

ס'איז געווארן א גרויסע רעש ארום.

גליקליך ביז גאר האבן די עלטערן

געקענט אהיימנעמען דאס קינד ביז

נאך די ימים טובים. מרת לעפקאוויטש

דערצייילט אז די ערשטע זכרון וואס

זי געדעקט פון איר שטוב איז די

פרייליכע אטמאספער וואס האט דארט

געהערשט, דער עיקר די לידער "א גאנץ

יאר פרייליך" און "מצוה גדולה" וועלכע

זענען געזונגען געווארן שטענדיג אין

שטוב און האבן אריינגעברענגט אן

אמת'ע פרייד אין איר הארץ.

לרפואת הרה"ח רבי שמעון ישראל בן

פריידא הי"ו

מרת לעפקאוויטש תחי' די טאכטער פון הרב החסיד ר' שמואל שפירא ז"ל האט דערצייילט אז ווען זי איז געווען אלט עלעון חדשים האט זי לידער באקומען די קרענק פאליו און איז נעבעך געווארן פאראלזירט אינגאנצן. ניין יאר איז זי געלעגן אין "אלין" א שפיטאל פאר אזעלכע קראנקע, אן צו קענען זיך רירן פון בעט.

די עלטערן האבן געהאט גרויס צער און ווייטער אויף דעם וואס זיי זענען אזוי ווייט פון זייער קינד וואס איז נעבעך נישט געזונט און איבער אלעם האט זיי געקרענקט אז די טאכטער דארף לא-עלינו זיין אין א פרייע פלאץ ארוםגענומען מיט נישט ערליכע מענטשן. פאר יעדע דבר שבקדושה האט מען זיך געפרויכט ארוםקריגן מיט דעם אויפזעער.

ס'איז געווען חדש אלול ווען ר' שמואל שפירא איז ווי זיין שטייגער געווען אין מירון אויפ'ן גאנצן חדש האט די מאמע גענומען דאס קראנקע קינד און מיט מסירות-נפש איר געפירט צום הייליגן תנא ר' שמעון אין מירון וואו דער טאטע ר' שמואל האט דעמאלס פארוויילט זיינע טעג אין תורה ועבודה.

די מאמע האט אראפגעלייגט דאס קינד אויף א דעקע אויף דער ערד ביים ווינקל

סיפורי מעשיות מעשה יב' - דער בעל תפלה 10

גרויסקייט פון דעם [דאזיגן] 'בעל-תפילה'!

האבן זיי אים תיכף געמאכט פאר א 'מלך' איבער זוף! - ווארן זייער 'מלך', האט אים מוחל געווען די 'מלוכה'! - ווארן זיי האבן געזעהן: "אז ער איז זייער א גרויסער מאן!"

האט דער 'בעל-תפילה' מיט זיי געלערנט! און האט זיי געעפנט [ליכטיג געמאכט] די אויגן! - און האט זיי געוויזן, וויאזוי 'תפילה' צו טאן צו 'השם-יתברך'! - און ער האט זיי געמאכט, פאר זייער-גרויסע צדיקים גמורים!

ווארן זיי זענען זיך פריער אויך געווען 'צדיקים' - ווארן זיי האבן זיך עוסק געווען נאר אין 'תפילה'! - לוישמיר [נאר] דער [דאזיגער] 'בעל-תפילה', האט זיי געעפנט [ליכטיג געמאכט] די אויגן, ביז זיי זענען געווארן 'זייער-גרויסע צדיקים'!

האט דער 'בעל-תפילה' געשיקט א 'בריוו' צום 'גבור',

און האט אים מודיע געווען: "אז ער האט זוכה געווען, און האט געפונען 'אזוינע מענטשן' ווי ער וויל! - און [אז ער] איז געווארן 'מלך' איבער זיי!"

די 'מדינה' פון עשירות' טרעפן אן דעם 'ממונה' על האוצרות' און די [מענטשן פון די] 'מדינה' הנ"ל [דהיינו: די 'מדינה' פון געלט', וואס ביי זיי איז דאס 'געלט' דער עיקר געווען וכו', פנ"ל זיי האבן ווייטער עוסק געווען אין זייערע זאכן, און אין זייערע 'עבודות' [דהיינו: וואס זיי פלעגן טוהן ווילדע] [מאדנע] זאכן, און האבן מקריב געווען 'קרבת' צו זייערע 'גאטן', דהיינו: צו די וואס האבן געהאט 'פיל געלט', פנ"ל!

און די 'צייט' וואס דער 'גבור' האט זיי 'נאך' געגעבן דאס האט שוין אנגעהויבן באלד אויסצוגיין [ענדיגן] די

ווי דער 'בעל-תפילה' איז אזוי געגאנגען - האט ער דערזעהן: "אז ס'גייען מענטשן, און בעטן [פון] 'גאט' ברוך-הוא, און זענען מתפלל! - און זיי טראגן 'ספרים' פון 'תפילות'! האט ער זיך געשראקן פאר [פון] זיי! - און זיי האבן זיך פאר [פון] אים אויך דערשראקן!"

האט ער זיך געשטעלט מתפלל זיין! - און זיי האבן זיך אויך געשטעלט מתפלל זיין! דערנאך האט ער זיי געפרעגט: "ווער זענט איר?"! האבן זיי אים געענטפערט:

"באשר [אזוי-ווי] דעמאלט אז [ווען] דער 'רוח' סערה' איז געווען, פנ"ל - האט [האבן] זיך דעמאלט די וועלט, צוטיילט אויף 'כמה כיתות' [אסאך גרופעס]! - 'די' [כיתה] האבן זיך אויסגעקליבן 'דאס' [זיך צו באשעפטיגן מיט זייער זאך]. און 'די' [כיתה] האבן זיך אויסגעקליבן 'דאס', [אזוי-ווי פריער איז געשטאנען די אלע 'כיתות']!"

'דעמאלט' האבן מיר זיך אויסגעקליבן: אז דער 'עיקר תכלית', איז נאר עוסק צו זיין תמיה, אין 'תפילה' צו 'השם-יתברך'! האבן מיר זיך געזוכט! - און מיר האבן געפונען א 'בעל-תפילה'! - און מיר האבן אים געמאכט פאר א 'מלך'!"

ווי דער 'בעל-תפילה' האט דאס דערהערט - איז דאס אים זייער וואוילגעפעלן! - ווארן 'דאס' וויל ער זיך!

האט ער מיט זיי אנגעהויבן צו שמועסן! - און האט זיי געוויזן: דעם 'סדר' פון זיינע 'תפילות', און זיינע 'ספרים' און זיינע זאכן וואס ער האט [פארפאסט] אויף 'תפילות'!

ווי זיי האבן דערהערט זיינע רייד - האבן זיך זיי, די 'אויגן' געעפנט! - און זיי האבן געזעהן דאס

צייט! האבן זיי זיך זייער געשראקן! - און זיי האבן געטאן זייערע ע' עבודות! און [זיי] האבן מקריב געווען 'קרבתות' און 'קטורת'! און [זיי] האבן עוסק געווען אין זייערע 'תפילות', וואס זיי פלעגן מתפלל צו זיין צו זייערע 'גאטן'!

זיי האבן געכאפט א 'חיה'לע', דהיינו: אזוי א [אזא] מענטש וואס ער האט 'ווייניג געלט'! - און האבן אים מקריב געווען פאר א 'קרבן', צו זייערע 'גאטן'! און ס'איז ביי זיי געבליבן די 'דיעה' 'אז זיי מוזן טוהן די 'ערשטע צעה' וואס מ'האט זיי געגעבן.

אז זיי זאלן שיקן צו 'דער מדינה' וואס זיי זענען דארט אלע [מענטשן פון יענע מדינה] 'גאטן', ווארן זיי האבן דארט 'זייער-ווילד-גרויס עשירות' - (וואס נאך [לויט] זייער 'דיעה' [מיינונג] נאך, זענען זיי אלע 'גאטן' וכו', כנ"ל!) - און די [דאזיגע] מדינה, וועט [וועלן] זיי בודאי העלפן - ווארן זיי זענען זיך אלע 'גאטן', כנ"ל.

האבן זיי אזוי געטאן! און האבן געשיקט 'שלוחים', אהין צו דער 'מדינה' הנ"ל!

דערווייל אין [איז אינמיטן] 'וועג', ווי די 'שלוחים' זענען געגאנגען - זענען זיי פארבלאנדעט געווארן! האבן זיי דערזעהן [אנגעטראפן] א מענטש, וואס ער איז געגאנגען מיט א 'שטעקן'! - וואס זיין 'שטעקן', האט אנגעטראפן. מער פון 'אלע זייערע גאטן'!

דהיינו: [אז] דער 'שטעקן' זיינער, איז געווען געזעצט, מיט 'זייער-טייערע דומיטן' [דימאנטן שטיינער]! - וואס דער 'שטעקן', איז ווערט געווען מער, איידער [ווי] דאס [גאנצע] 'עשירות' פון 'זייערע אלע גאטן' [צוזאמען]! - מ'זאל צום-אויפנעמען [צונויפנעמען] גאר דאס [גאנצע] 'עשירות' פון 'זייערע גאטן', און אפילו פון די 'גאטן' פון 'יענער מדינה' וואס זיי גייען צו זיי - איז דער 'שטעקן', מער ווערט געווען פון זייערע 'אלע [אלעמען צוזאמענס] עשירות'!

ווי דער [אויף] איז דער מענטש געגאנגען, אין [מיט] א 'קאפעליש', וואס ס'איז אין אים געווען [אריינגעזעצט] 'דומיטן' - וואס דער [דאזיגער]

'קאפעליש', איז אויף ווערט געווען 'ווילד-פיל'! ווי [נאר] די 'שלוחים' האבן דעם [דאזיגן] מענטש דערזעהן - זענען זיי תיכף אנדערגעפאלן פאר אים בכריעה והשתחוויה [דהיינו: זיי האבן זיך געביקט פאר אים זייער פיל]! - ווארן נאך [לויט] זייער 'נארישע דיעה' [מיינונג] נאך, איז זיך דער [דאזיגער] מענטש [געווען] א 'גאט איבער אלע [זייערע] גאטן'! - ווארן ער האט זיך, אזוי א [אזא] 'ווילד-גרויס עשירות'!

[און] דער [דאזיגער] מענטש וואס זיי האבן באגעגנט - דאס איז געווען דער 'ממונה על האצרות' פון דעם 'מלך' הנ"ל.

האט דער [דאזיגער] מענטש געזאגט צו זיי: "אט דאס איז ביי אייך א חידוש?! - קומט מיט מיר, וועל איך אייך ווייזן 'עשירות'!" האט ער זיי געפירט אויף דעם 'בארג', וואס דארט איז געווען אויסגע'סדר'ט דער 'אוצר' פון דעם 'מלך'! האט ער זיי געוויזן דעם 'אוצר'!

ווי [נאר] זיי האבן דערזעהן דעם 'אוצר' - זענען זיי תיכף אנדערגעפאלן בכריעה והשתחוויה! - ווארן 'דער [דאזיגער] איז זיך א 'גאט איבער אלע גאטן' (נאך [לויט] זייער 'נארישע פארפירטע דיעה' - וואס ביי זיי איז דער 'עיקר אמונה' געווען, דאס 'געלט' [און] דאס 'עשירות'], כנ"ל!

גאר קיין 'קרבתות', האבן זיי נישט מקריב געווען [דארט]! ווארן נאך [לויט] זייער 'דיעה' נאך, אז 'דער' איז אזוי א [אזא] 'גאט' וכו' - וואלטן זיי זיך צו אים בודאי מקריב געווען!

גאר מ'האט די 'שלוחים' [געזעהט] אנגעזאגט: "אז אין [אויפן] 'וועג', זאלן זיי קיין 'קרבתות' נישט

איז ביי 'דער [די מענטשן פון די] מדינה' געווען,
א 'גרויסע שמחה': [אויף דעם] וואס זיי האבן
געקריגן אזוי א [אזא] 'גאט'!

ווארן זיי זענען שוין געווען פארזיכערט: "אז דורך
אים, וועלן זיי בױדאי האבן א 'הילף'!" - ווארן
ער איז זיך [דאך] אזוי א [אזא] 'גאט' [לויט זייער
מיינונג]! - ווארן ער האט זיך [דאך] אזוי א [אזא]
'גרויס עשירות'!

האט 'דער [דאזיגער] מענטש' געהייסן: (וואס ער
איז עס געווען דער 'ממונה על האוצרות' פון דעם
'מלך', כנ"ל!

"אז איידער [פאר] ס'וועט זיין א רעכט [ריכטיגן
סדר] אין דער 'מדינה' - זאל מען דערנווייל קיין
'קרבת' [בכלל] נישט מקריב זיין!"

(ווארן דער [דאזיגער] 'ממונה', איז באמת געווען
א 'גרויסער צדיק'! - ווארן ער איז געווען פון די
'לייט' פון דעם [אויבנדערמאנטן] 'מלך', וואס זיי
זענען געווען אלע 'גרויסע צדיקים זייער'! - האט
דער 'ממונה', בױדאי זייער פיינט געהאט, די [אלע
שלעכטע] נארישע מנהגים' פון דער [דאזיגער]
'מדינה'! - נאר ער האט זיי [דערנווייל] נאכנישט
געקענט ארויספירן פון זייער 'שלעכטן וועג'! -
לדשמיר [אבער] דערנווייל האט ער געהייסן: "אז
מ'זאל קאטשע קיין 'קרבת' נישט מקריב זיין!")

האט 'די מדינה' אים אנגעהויבן צו בעטן: "מכח
[אויף דעם זאך פון] דעם 'גבור' הנ"ל [וואס
אויבנדערמאנט], וואס זיי האבן פאר [פון] אים
זייער מורא, כנ"ל.

און דער 'ממונה' האט זיי אויך געענטפערט: "אויב
סע [ס'איז] נישט דער [דאזיגער] 'גבור'?! (וואס ער
ווייסט)!"

מקריב זיין!" - ווארן זיי האבן מורא געהאט: אז
[אויב] זיי וועלן אין [אויפן] 'וועג', 'קרבת' מקריב
זיין - וועט פון זיי גארנישט בלייבן!

ווארן טאמער וועט איינער פון זיי געפונען א 'אוצר'
אין [אויפן] 'וועג'! - [אדער] טאמער וועט איינער
גיין אין 'בית-הכסא' אריין, און וועט דארט געפונען
א 'אוצר'! - וועט ער זיך וועלן מקריב זיין צו אים
[צום 'אוצר']! - [במילא] וועט פון זיי קיינער נישט
בלייבן!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן די 'מדינה', אנגעזאגט
[פאר] די 'שלוחים': "אז אין [אויפן] 'וועג', זאלן זיי
קיין 'קרבת' נישט מקריב זיין!"

האבן זיך די [דאזיגע] 'שלוחים' מיישט געווען:
"נאך וואס זאלן זיי שוין גיין צו יענע 'גאטן'?"

דהיינו: צו דער 'מדינה' וואס מ'האט זיי
אהינגעשיקט, וואס דארט זענען זיי אלע [וויילד]
גרויסע עשירים' - וואס ביי זיי, זענען זיי [אלע]
'גאטן'" [ווי אויבנדערמאנט אות א]!

אמער [עס איז דאך אסאך] בעסער [פאר זיי - ביי]
דער [דאזיגער] מענטש' - [ער] וועט זיך זיי [זיכער]
בעסער קענען העלפן!

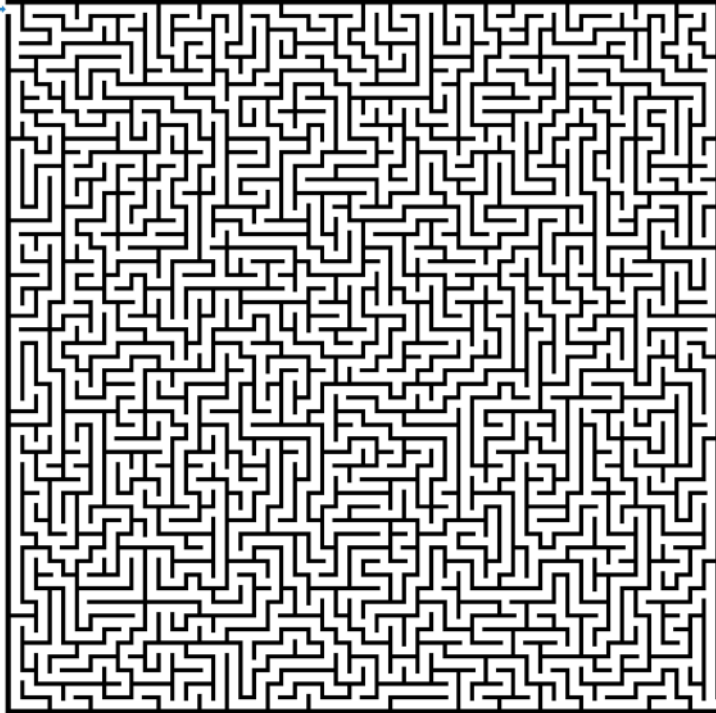
ווארן [דער דאזיגער מענטש], ער איז זיך [דאך] א
'גרויסער] גאט' איבער זיי אלע [מענטשן פון יענע
'מדינה'] [נאך [לויט] זייער משוגענע דיעה נאך]!
- ווארן ער האט זיך אזוי א [אזא] 'וויילד-גרויס
עשירות', מער פון זיי אלע [כפלי כפליים]!

איבערדעם [צוליב דעם] האבן זיי געבעטן [פון]
'דעם [דאזיגן] מענטשן: אז ער זאל מיט זיי גיין, אין
'זייער מדינה' אריין!"

איז ער צו זיי מרוצה [באווייליגט] געווארן! און [ער]
איז מיט זיי געבאנגען! און [ער] איז געקומען אין
'זייער מדינה' אריין!

תפילה אויף די נסיעה פון ראש השנה

על כן רחם עלינו למען שמך, דערבארעם דייך אויף אויב וועגן דיין הייליגן נאמען, און זיי אונז צו הילף מיר זאלן קענען צוברעכן אלע מגיעות און זוכה זיין צו קומען צו די אמת'ע צדיקים אויף ראש השנה, און זיך באמת מקשר זיין צו זיי, צו זוכה זיין צו הייליגע מחשבות בשלמות דורך זיי, און מיר זאלן זוכה זיין צו ממתיק זיין אלע דינים און ממשיך זיין גוטע חסדים.

מיר זאלן זוכה זיין צו וויסן און אנערקענען דיין דערהויבנקייט און דיין געוועלטיגונג אויף אונז, דו זאלסט קעניגן אויף אונז מיט דיין כבוד ווי אומשנעלסטן "וידע כל פעול כי אתה פעלתו און יעדע באשעפעניש זאל וויסן אז דו האסט אים באשאפן, און יעדער וואס האט א נשמה אין זיך זאל זאגן: דער אויבערשטער דער גאט פון די אידן איז דער קעניג און זיין קעניגרייך טוט געוועלטיגן אויף אלעמען.

זיי אונז מטהר און הייליג אונז מיט דיין דערהויבענע קדושה, מענה ועד עולם אמן סלה.

המשך פון לעצטע בלאט

אויג אויף זיך און מאכן א שיינעם קרוין פארן באשעפער, וועט מען שוין זען אויף די גוט'ס ארום אונז, אויף אלע אידן ארום וועט מען שוין אויך טרעפן זייער גוטע נקודות, און זיי זיין לכף זכות, ווייל אויך מיט זיי באשיינט זיך דער קעניג, און אויך זיי האבן דימאנטן און טייערע שטיינער וואס מען דארף עס גאר טרעפן און זיי אריינשטעלן אין די הייליגע קרוין פונעם גרויסן קעניג.

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (10)

1. וואס האט דער מענטש געוויזן פאר די שלוחים?
 - די וועג צו די מדינה וואו זיי ווילן אנקומען
 - די בארג וואס אויף דעם איז מסודר די אוצרות פון מלך
 - די וועג צום שווערד פונעם גבור
2. וואס האבן זיי געבעטן פון דעם מענטש?
 - אז ער זאל רעדן מיטן גבור אז ער זאל נאך ווארטן
 - אז ער זאל זיי ווייזן די וועג צו תשובה
 - אז ער זאל גיין מיט זיי צו זייער מדינה
3. פארוואס האבן זיך די מדינה של עשירות זייער געפריידט?
 - ווייל דער גבור האט פארלענגערט די צייט
 - ווייל זיי האבן געטראפן אזא גאט (לויט זייער דעה)
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
4. וואס האט דער מענטש געהייסן אויף דערווייל?
 - מיזאל אוועק ווארפן די געלד
 - מיזאל זיך מכניע זיין צום גבור
 - מיזאל נישט מקריב זיין קרבתות
5. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - יא
 - נ"ן
 - א חלק

- א. וואס האט דער בעל תפלה געוויזן פאר די מענטשן?
 - מוראדיגע מופתים
 - די סדר פון זיינע תפלות
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ב. וואס האבן זיי געטון ווען זיי האבן געהערט זיינע רייד?
 - זיי האבן נישט מקבל געווען זיין וועג
 - זיי האבן אים באדאנקט און זיי זענען געגאנגען ווייטער זייער וועג
 - זיי האבן אים געמאכט מלך איבער זיי
- ג. וואס האט דער בעל תפלה געמאכט פון זיי?
 - עהרליכע אידן
 - צדיקים
 - זייער גרויסע צדיקים גמורים
- ד. צו וועמען האבן זיי געשיקט שלוחים?
 - צום גבור אז ער זאל זיי גיבן טאך צייט
 - צו די מדינה וואס אלע זענען גאטן (לויט זייער דעה)
 - צו דעם בעל תפלה אז ער זאל רעדן מיטן גבור
- ה. וועס האבן די שלוחים געטראפן אינמיטן וועג?
 - מענטשן פון די מדינה וואס דארטן זענען אלע גאטן (לויט זייער דעה)
 - דעם גבור מיט דעם בעל תפלה
 - א מענטש וואס זיין שטעקן איז ווערד מער פון זייער גאנצע עשירות

איברי פאראש

אין וועג וואס די שלוחים פון די מדינה של עשירות זענען געגאנגען און זיי האבן געטראפן דער ממונה אויף די אוצרות - זיי זענען געגאנגען אויף זייער וועג וואס זיי האבן געוואלט גיין?

תשובות אויף פאריגע וואך
 וויפיל אנשי המלך איז דא? צען וויפיל ווערט דערמאנט די וואך? ניין ווער פון די אנשי המלך ווערט נישט דערמאנט די וואך? דער אהב נאמן

אלע גורלות קומענדיגע וואך בעז"ה

פאר וועם איז דער קרוין?

אראפ געבעך צו זינדיגן איז ווייל ער ווייסט נישט פון זיין גרויסקייט עד קוקט זיך אן מיט א שלעכטע אויג, אז ער איז אזוי גיזדיג און ווייט פון באשעפער, וואס דאס גרענגט צו ער זאל זיך מייאש זיין און פאלן ליידער אוואו ער איז געפאלן, אבער דער צדיק דער אמתער רחמן, וואס האט אונז געלערנט אז דער עיקר רחמנות איז זיך צו דערבארעמען אויף אידישע קינדער זיי צו ארויסקלעפן פון די שווערע משא פון די עוונות (לקוטי מוהרן הנגינא ז') עד קומט אונז אויסזאגן דעם ריכטיגן אמת, ער לאזט וויסן פאר יעדן איד וואו ער זאל גאר האלטן: "טייערער איד! קוק זיך נישט אראפ, ביסט זייער טייער ביים מלך! דו ביסט דער "קרוין" פונעם מלך! דער קעניג שעצט דיר! ער באשיינט זיך מיט דיר עקסטער!"

דעריבער אנשטאט צו קוקן אויף די שלעכטס וואס דו מיינסט אז דו טוסט א גאנצן טאג, הייב אן צו זוכן אין דיר גוטע גקודות, גוטע וואס דו האסט געטון דערמיט דעם באשעפערס ווילן, יעדע גוטע גקודה איז א בריליאנט, א טייערע שטיין אינעם קרוין פון באשעפער! זיך אין דיר אליין יעדע צד זכות און גוטע זאך וואס דו קענסט גאר טרעפן, ווייל דאס איז נישט דיין פריוואטע קרוין... דאס איז א קרוין פונעם מלך המלכים.

אזוי אויך ווען מען איז זוכה צו קוקן מיט א גוטע

איינער האט אמאל געזען ווי זיין גוטער פריינד מאכט א שיינעם קרוין, האט ער אים גערעגט: "פאר וועמען מאכסטו אזא שיינעם קרוין?" האט אים זיין פריינד געענטפערט: "דאס מאך איך פאר אונזער גרויסן קעניג!"

"אויב אזוי", האט יענער געזאגט "אויב מאכסטו דעם קרוין פארן קעניג אליין דעמאלס יעדע גוטע שטיין און דימאנט וואס דו קענסט גאר טרעפן זאלסטו דארט אריינשטעלן, אזוי ווי עס פאסט טאקע פאר א קרוין פונעם חשובן קעניג."

דער משל דערציילט אונז דער הייליגער רבי ז"ל אין לקוטי מוהרן תורה ו וואס איז באוואוסט אלס די תורה פון "אלול" וואס רעדט וועגן די אמתע וועג ווי א איד קען זוכה זיין צו תשובה טון, דער רבי גלייכט צו יעדער איד - אפילו דער קלענסטער און גיזדיקסטער צו א קרוין פון באשעפער! אזוי ווי די קרוין איז מכבד דעם קעניג און דער קעניג בארימט זיך דערמיט, די זעלבע זאך איז יעדער איד "דער קרוין" פון קעניג פון דער וועלט און דער קעניג בארימט זיך מיט יעדן אידן באזונדער בפרטי פרטיות.

דער עיקר סבה ליידער פארן וואס א איד פאלט

המשך אויף זייט 10

<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר יעקב דוד ראטנבערג הי"ו זרע אירופי בנו הח' מרדכי אלימלך למוז' טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר שלמה הענדלער הי"ו זרע נישואי בתו למוז' טוב</p>	<p>הגליון נתנדב ע"י הר"ר מרדכי שיה הי"ו זרע הולדת הבת למוז' טוב</p>
---	---	---